

Laredei, Peeter, 1862-1952

Kooli laulud. Esimene vihk [Noot] / P. Laredei. -
[Häädemeestel : [s.n.], 1925 (Pärnus : H. Laane). - 31, [1] lk.
- 23 cm.

b21978360

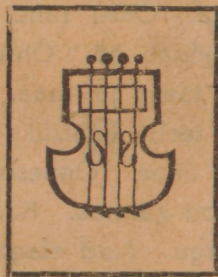
108

P. Laredei.

Kooli laulud

I vihk.

1924 25 ltk

Häädemeeste.

1924,

Esimese vihu sisukord.

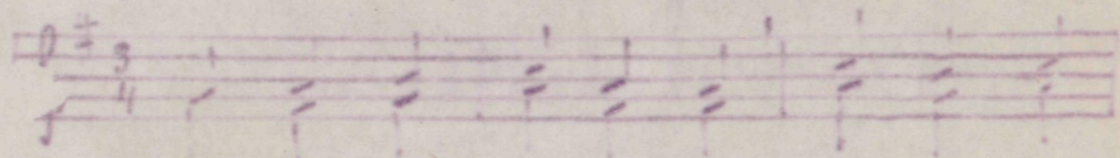
1. Aabits. (II. osa tähestiku äraõppimiseks).
2. Luik viis lumekse, kurg tõi kena kevade.
3. Oli mul, oli mul, hellad vennad.
4. Kõige kaunim kohake. Liug.
5. Laine veereb lainte jälgil. 4 hääl. ringlaul.
6. Tule, oh tule, tule, õekene. Laste heljumäng.
7. Kosta, vaikne laulukene. Sõbra sünnipäeval.
8. Elagu õnnes, rõõmus, rahu. Õnnesoovi laul.
9. Täna liugu laseme. Kahe hääleline ringlaul.
10. Mu helde Eesti isamaa. Kooli hümnus.
11. Mu tammed, mu kodumaa tammed.
12. Eesti kallis kodumaa,
13. Issand, juhata meid. Palve.
14. Kui päeva kära aega. Õhtu rahu.
15. Päev looja läeb ja jõuab öö. Õhtul.
16. Algmises lõi Jumal taeva ja maa.
17. Vaikne rahu heljub teel. Tähtsaks päevaks.
18. Andku Jumal palju õnne. Õnnesoov.
19. Üks, kaks! Marss on käimas. Kooli marss.
20. Me täname. Ta elagu. Nad elagu.
21. Minge üles mägedelle.
22. Jumalaga. Head aega. Jumal kaasa.
23. Las kasvame me, tõusev sugu. Noorte laul.
24. Veere, värten, vurinaga. 4 hääleline ringlaul.
25. Maa nüüd magab vaiba all. Kuu.
26. Kui on kadun'd kodumaalt.
27. Istuta, poeg, isa iluks.

AR Fr. R. Kreutzwaldi
nim. ENS. Riiikik
Raamatukogu

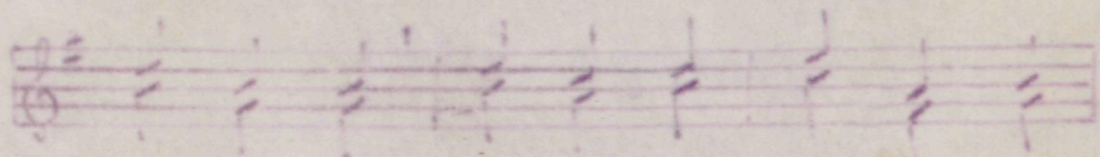
31. 451

1. Tähestik.
Hästi selgens õppida.

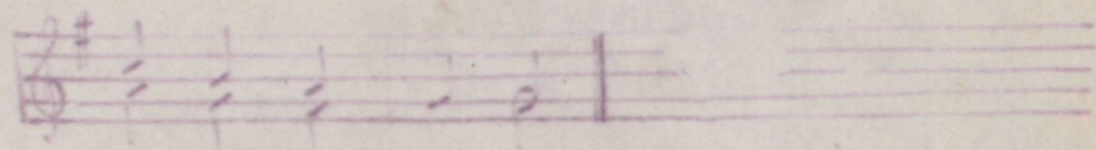
P. H. 91

A B e D e E G e H a, I J a K a

e L e M e N, O P e ä R e S T e U,

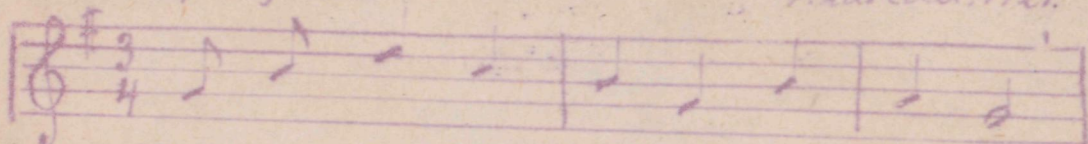
V e Ä Ö Ö Ü.

1. Aabits.

3

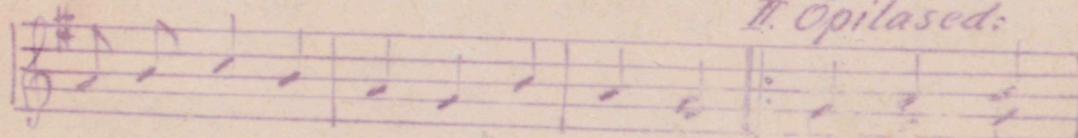
I Kooliõpetajanna:

P. Laredei, 1921.

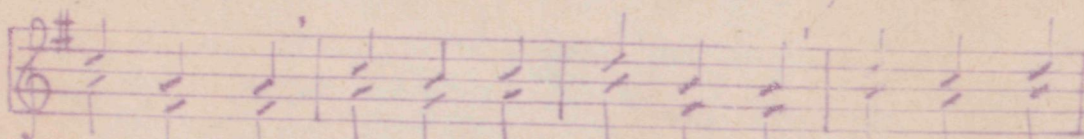

1. Tul-ge et-te, lap-sed, ja laul-ge!
2. A- ga lap-sed, võt-ke nüüd kät-te,
3. A- ga lap-sed, kes lei-tust lead-vad,
4. Kui on aa-bits õ- pi-tust pä-he,

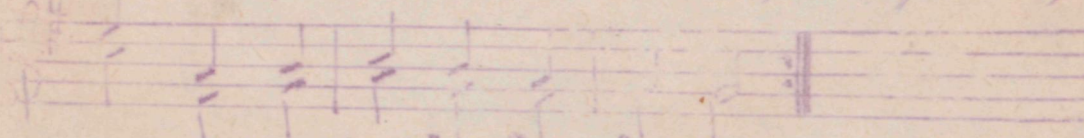
II. Õpilased:

Kas ka aa-bits kõi-gil on sel-ge: ei ole De
 Too-ge kõne täis hää-li-nud et-te: ei ole a- tub
 Kudas tä- hed umbhäälsed saiv-ud: ei ole e-
 Mis siis lap-sed laulavad veel vä- hema- lündis

E Ae Ha, I Ja Ka eh eM eN, O Pe äR
 E is-tub, I O U oo-ter-vad; Ä Ö Ö
 Ae Ha-a Ja Ka-a eh eM-m, eN Pe-e
 Säälse sun-dis, Kõel külvas nae-ru-u; Parim pühmas,

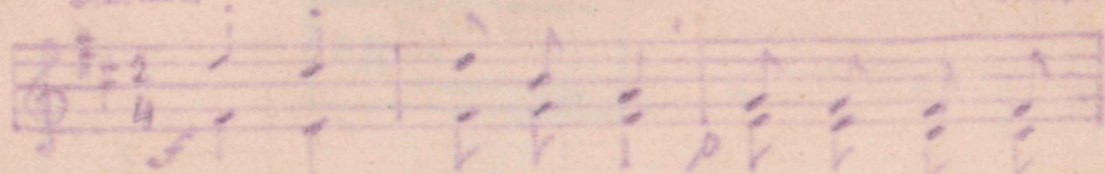
es Te U Ve Ä Ö Ö U.
 U ük-si Tõs-ta-vad mit-st.
 äR e- es Te-e-e Ve-e.
 Rott jah-vas, Nir-gil seei nae-ru.

1914.

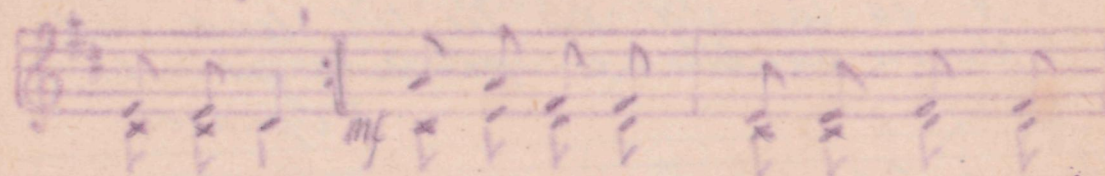
4. Quatt.

2. Luik.

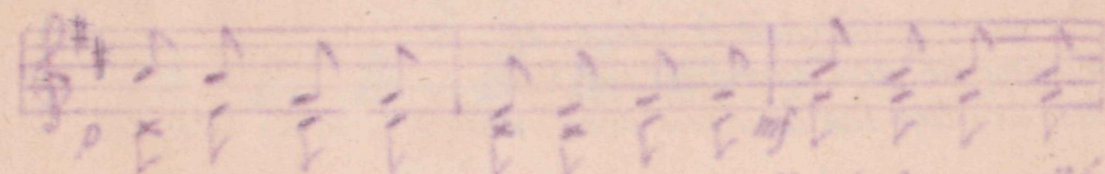
P. Loreder. 1922.

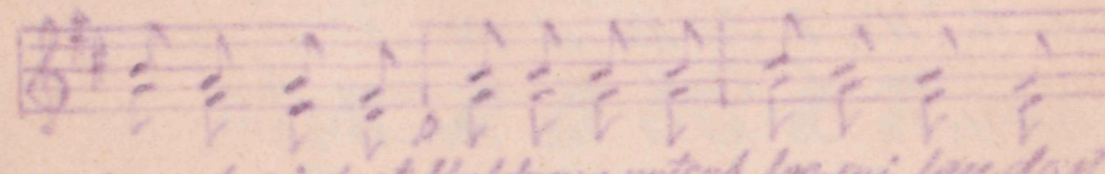
1. Luik viis lu-mes-se, Kung löi ke-na
 2. Mäng on at-go-mas, Män-gu-koor on

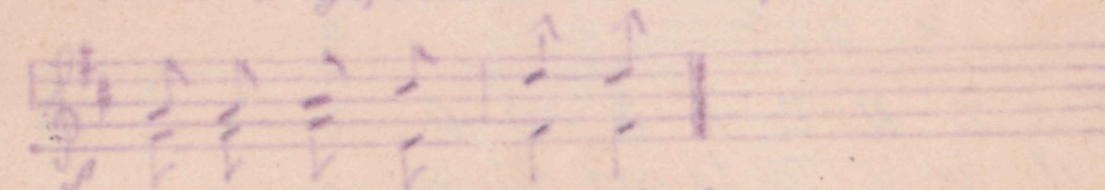
ke-va-de. Ha-ra-vas loob mel-sas ha-gu,
 ko-gu-mas. le-ke-pill on lö-o-ke-sel,

Va-res a-jab pöl-lul va-gu, Varb-la-ne viib
 Ra-ju-pill on pää-su-ke-sel, Pö-pie hoi-kas

see-met ai-dast, Kuldrona nutsab loo-mi lau-dast,
 vi-i-li-ga, Part aab sek-ka pa-su-na-ga,

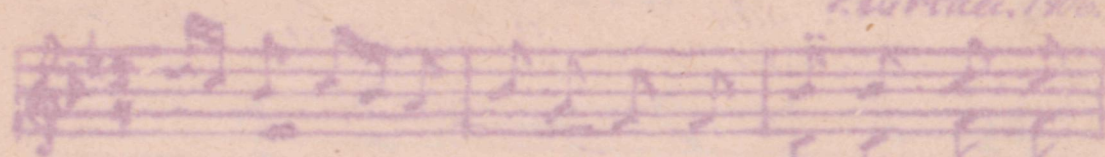

Kä-gu hoi-ab kar-ja!
 Rää-gu poeg loob tru-mi!

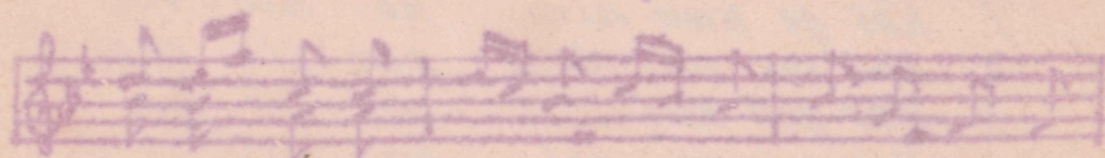
P. Loreder. 1922.

3 Hulda Kapja.

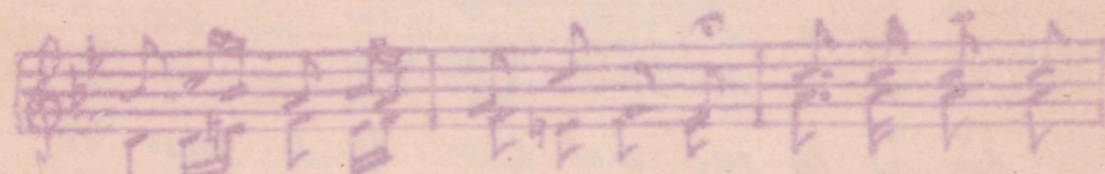
Pluridei. 1906.

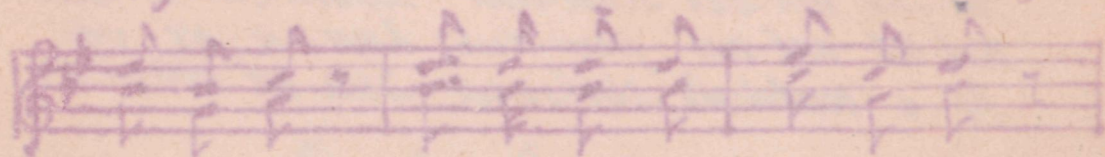
1. Oli mul oli mul, hõllad' ven-nad, Oli mul en-ne
2. Ei ta hir-nund, ei ta mar-jund, Ei ta hir-nund.

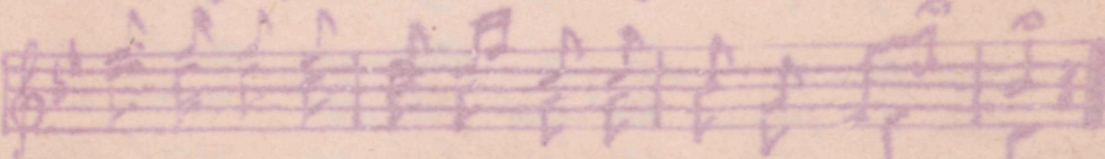
i tus kat-li, Oli mul, oli mul, hõllad' ven-nad,
 kol-ma-si-da, Ei ta hir-nund, ei ta mar-jund,

Kool-da kap-ja nõi-vi-ke-ne! See viis viita-ta
 Kar-ju-nud ei kar-va-ke-si: Hõrnus sel-ga

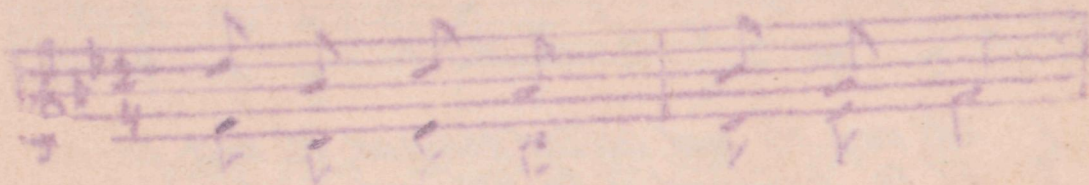

Vi-rus-se, See viis viita-ta Vi-rus-se,
 is-tes-jat, Hõrnus sel-ga is-tes-jat,

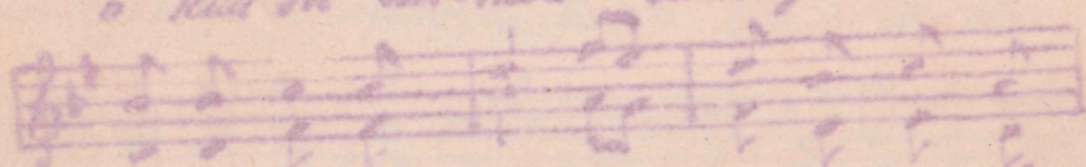

Sa-der-la-ta Sax-sa-maa-le, Sax-sa-maa-le!
 Mar-jus uulda nannan-si-da, nannan-si-da.

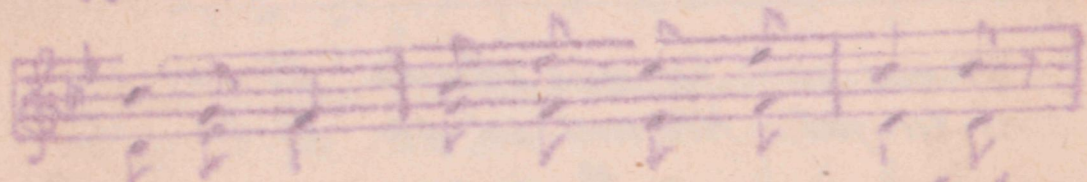
Õesti rahvataol.

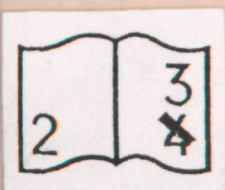
1. Kõi-ge kau-nim ko-ha-ke
 2. Kuu me ko-dust pea-si-me,
 3. Kõr-gelt kul-dalt kel-gu-gu
 4. Kuu sus va-hel han-ges-se
 5. jõe-na-ri-le ei-la laris
 6. Kuid on vait-med keer-ge-le

lei-as tu-me val-las O-li mei-le,
 Sui-ra-son-est du-e, Ju-ka jõe-le
 Teit-na-si-me lal-la ken-dei ri-le
 Ni-ni iin-ber suu-ruus Rõm-sas-ti siis
 Kel-til kel-ter puu-dus; ka-a-ke või
 Jõ-e maad-ale sõi-mad, Jõ-e-rõõn-sa

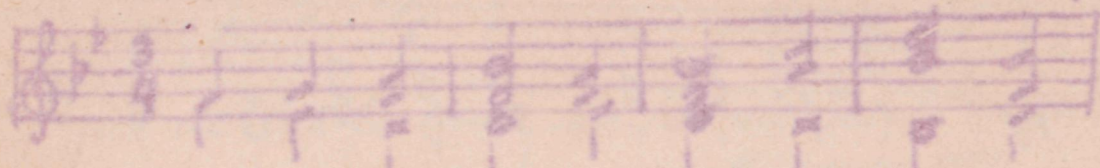
las-ke-le Jõ-e rõõ-ge val-las.
 jook-si-me, Kel-gu jä-rel nõu-e.
 jõe-l jää kuu-ni lei-se val-dus.
 naer-si-me: Mics ta kel-gu! tuu-ruus!
 keer-se aus O-lik jär-jest sõi-dus.
 loo-vi-se Li-u-väl-jalt vait-nud.

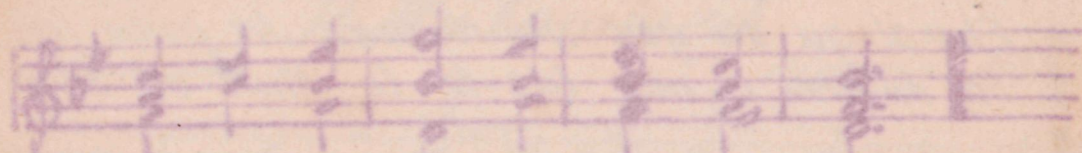
8. Elagu õnnes

11.

P.L.

E-la-gu õn-nes, rõõ-mus, ra-hus,

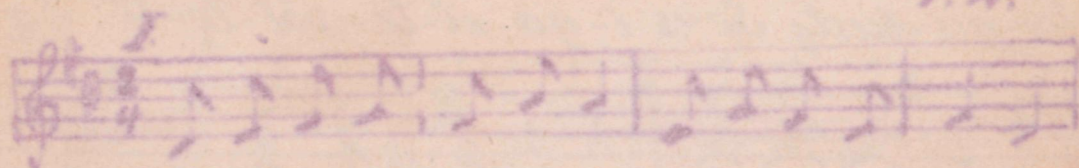

Kaus-a ja kaal-lis ter-vi-ses!

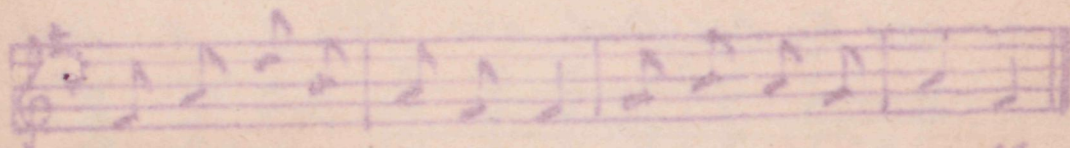
9. Vastlad.

Kahetääleline ringlaul.

P.L.

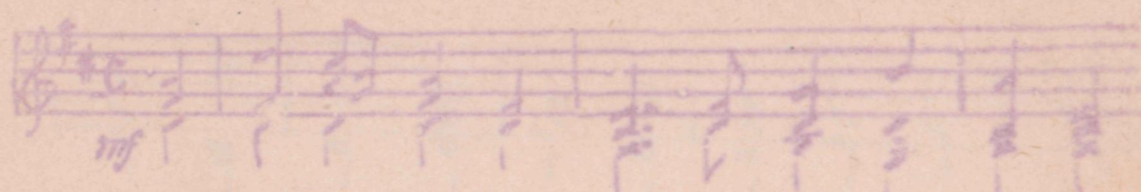
1. Tä-na lü-gu lei-se-me Hõissa, meil on vastlad.
2. Oh-taus o-a lei-me-ksid Saab ja se-a jal-gu
3. Pääle set-le kuus-la-me, Kõus ju püü si hülä-a,

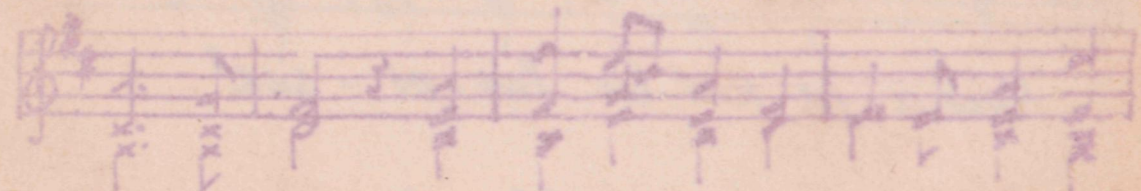
Set-jas kasur lumine Ja-las valged pastlad.
Kammastega an-na-me Kõile tub-li tal-gu.
Et võiks õh-tui tub-lis-ti Vast-la vatt-si lüü-a.

P. Jacobsen

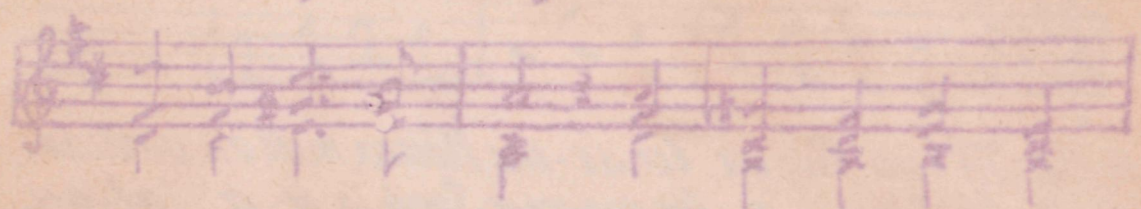
Elavatt.

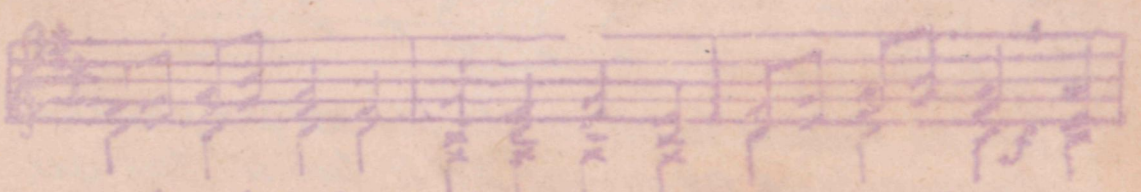
1. Mu hel- de Ees- ti i- sa- maa, Sa l. ad
 2. Eke ol- gu vü- geo mö- ri maa, Sa piink ja
 3. Sa õn- ners o- ma las- te- le Muft oo- tord

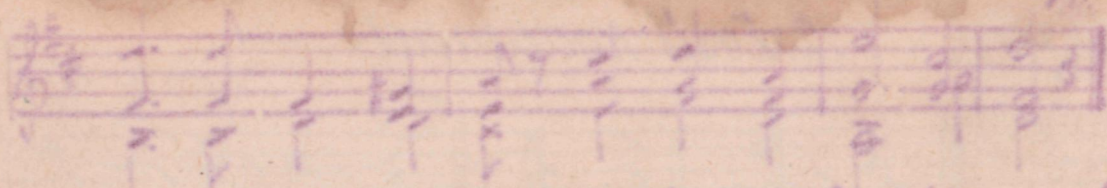
aa- tad mind, Ja sõi- dad, joo- dad ar- mu- ga Kuu
 lai ta pind, Eke ol- gu rit- kas, kuu- lus ta, - Ei
 tee- nis- tust; Sõus i- ga el- te- vöt- te- le Sa

hel- la e- ri- rind. Su õhe nõi õrn mind
 mee- li- ta see mind. Sün e- lan en- nem
 an- nad õn- nis- tust. Su töö- le o- len

e- lus- tab, Su i- lu rin- da rõ- mus- ta, }
 neh- vu- ses, Kuu võoral pin- nat roh- ku- ses, } Mu
 val- mis ma, Su õnners ta han e- la- da, }

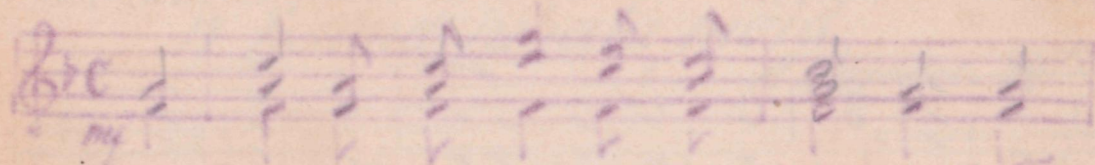
het-de Ees-ti-maa, Mu het-de Ees-ti-maa!

P. Lorentz 1907

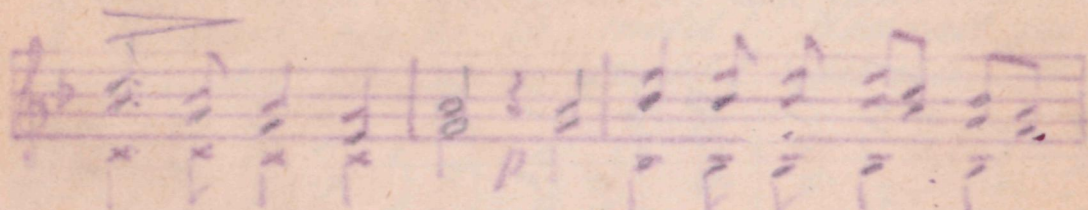
II. Mu tammed.

Ründlasti.

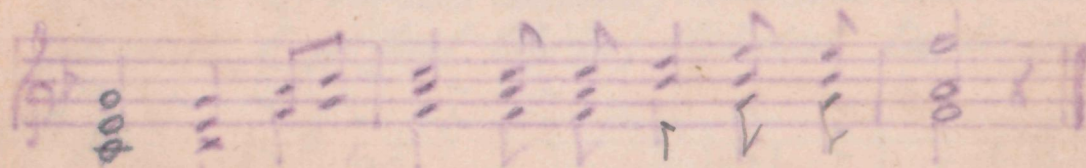
Plaardei. 1913.

1. Mu tam-med, mu see-del-maa tam-med! Te'
2. Nüüd mü ha-b ma-ru te' lad-vus. Ja
3. Ja põh-ja-maa pöö-ge-gi sü-da Peab

pea-le mõt len ma... Ei näi-nud teid kau-a
lõrm käib ü-le maa... Mu tam-me-d lae-vus
sin det o-le-ma. Just na-gu — ko-dumaa

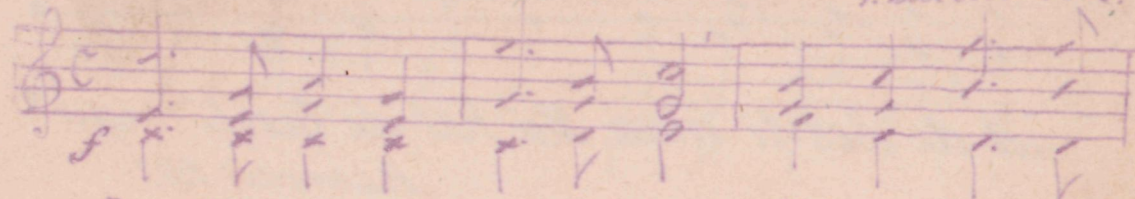

po-le, Ei nä-ha vast ü-al-gi saa!
võt-ku Teid nä-ge vält var-ja — tä!
tam-med, Kuu to-rm käib ü-le — maa!

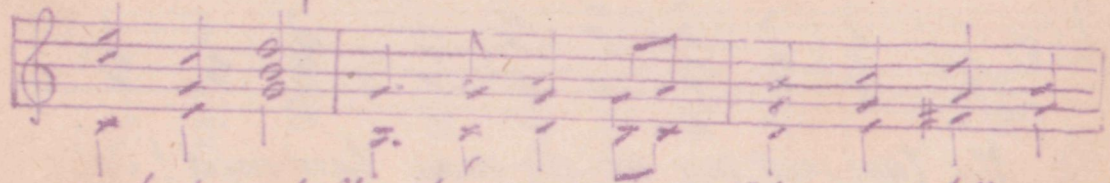
V. Rosenstranch.

12. Eesti kodumaa.

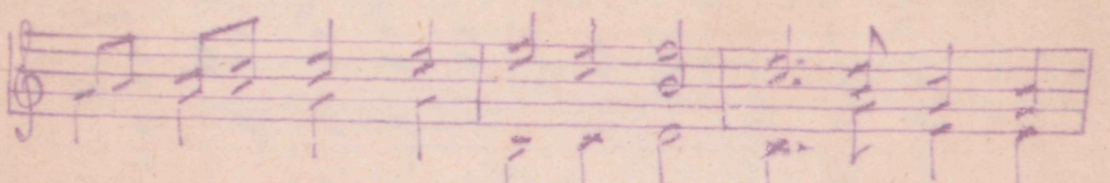
P. Laredei 1915.

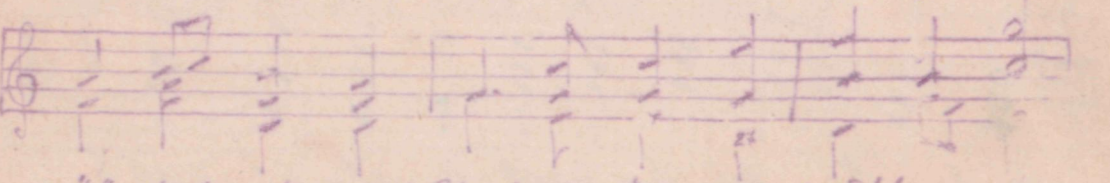
1. Ees-ti kal-lis ko-du-maa, Mi-nu loo-tus
 2. Ees-ti poeg, su o-ma töö Hä-vi-tab su
 3. Kui meid rü-ri kait-s?-ma Kut-sub kal-lis

o-led sa! Va-ba-du-se võim-sad tü-ved
 or-ja õö! Tõs-ta võimsalt o-ma jõu-du
 ko-du-maa, Kui on tungind rü-gi raa-le

Ra-hu too-nud ra-ja-le, Hu-ri-du-se
 ko-du-pin-da ka-ri-des, Suu-ren-da su
 Vae-nu-vä-ed hul-ga-ni; -Kaitsjaks jääme

juü-ded vii-vad Sind ka ükskord õit-se le,
 e-lu sõu-du Vei-mu vast-gust pä-ri-des,
 ko-du-maa-le vüm-se ve-re-til-ga-ni,

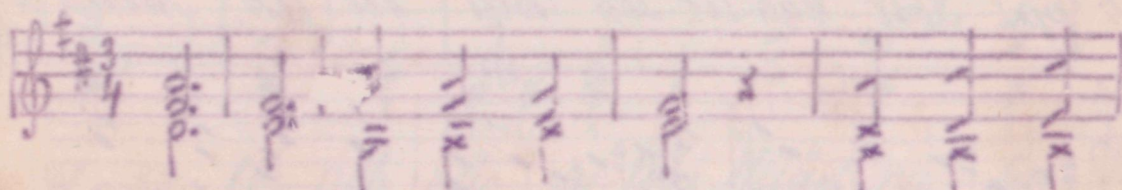

Sind ka ükskord õit-se - le.
 Vai-mu val-gust pä-ri - des.
 Viim-se ve-re - til-ga - ni.

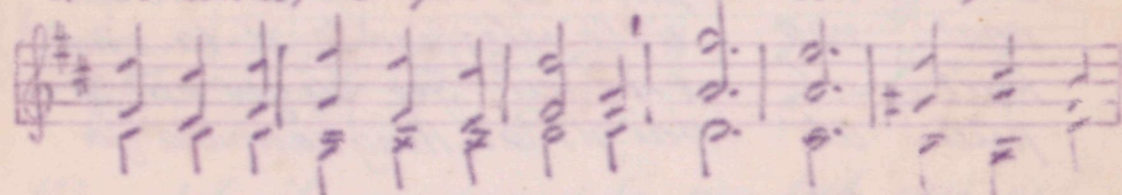
P.L. 1919

13. Issand, juhata meid.

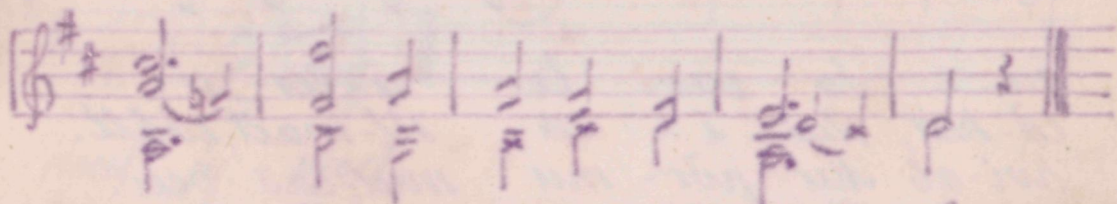
P. Laredel. 1916.

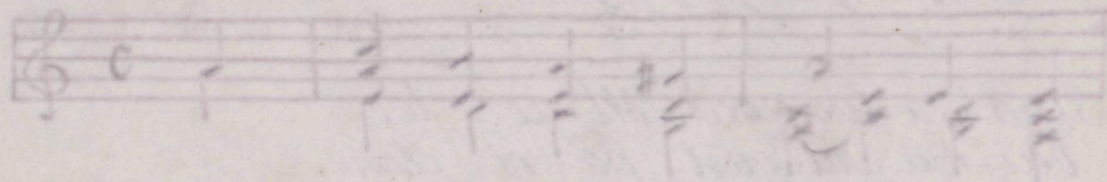
1. Is-sand, ju-ha-ta meid! Saa-da meid
2. Is-sand, kin-ni-ta meid! Nõd-rad ju
3. Is-sand, õ-pe-ta meid! An-na, et

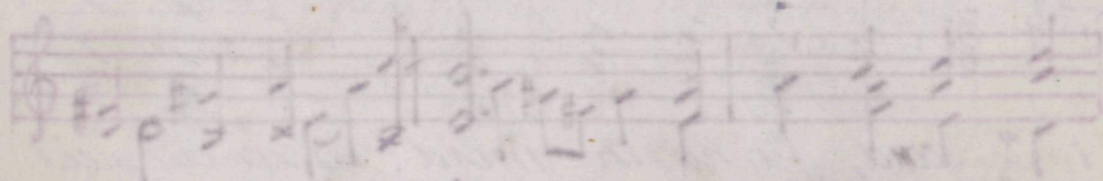
tõ-e ja õi-gu-se tee-le; Vä-es kin-ni-ta
 o-le-me no-hu-seid täitma; Kindlaks rasva ta
 võime sa õ-pe-tust täita; Hel-dest ta-lu-ta

meid, As-tu saatjaks me' ee - le.
 meid Kur-ja küu-sa-tust võit-ma.
 meid, JK-ka tõ-e teed näi-ta. P.L.

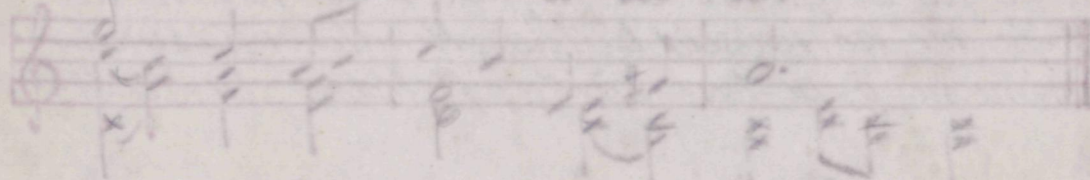
1. (mf) Kõni päl-va kõi-ra ai-ga Ei.
2. (p) Vaat-va-gu-si nad hülq-vaad Ja
3. (f) See kõi-si, kes neid sea-dis, Mind
4. (pp) Sest kõi-lit-seb mu sui-da, Mind

and-nud pat-ve-le

and-nud pat-ve-le, Siis as-ku õh-tul
vaat-vaad ü-le-vall: Sind te-re-ta-vaad
kõit-seb e-lu-teel, See vä-gem kõi-si
püü-ab vai-gis-la: Hing kaannata ja

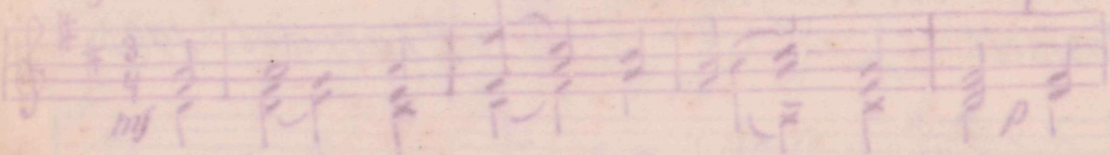
Ja vaa-ta ü-les-se!

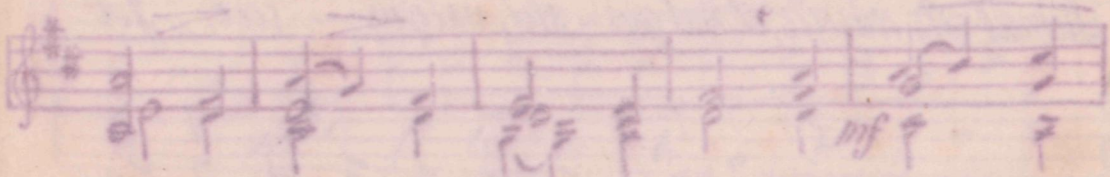
õu-e Ja vaa-ta ü-les-se!
tä-hed, Kõni i-se sil-mad säält.
hvi-ab Mu pör-mu müd-las vees.
oo-ta, So pöö-vaad ko-ju k...

Vagusatt.

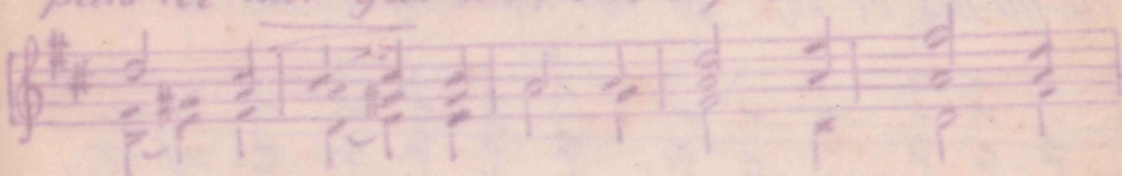
P.L. 1906.

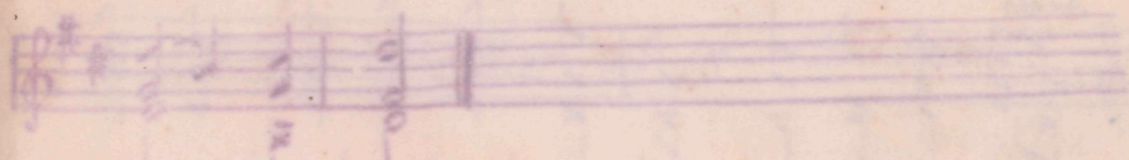
1. Päev tee ja läeb ja jõu- ab öö Ning
 2. Mets, mäed ja o- rud ma- ga- vad, Ja
 3. Ja tee- rst e- ha- tä- he- re Kuld-

ot- sa lö- peb päe- va löö; Nüüd ra- hu
 lin- nud hül- gal ni- nu- vad, Ning lil- le-
 pais- tel hül- gab arm- sas- ti; Ja hüü- ab:

tüi- dab il- ma- maad Ja ma- teab mu- ved
 re- sed üht- la- si On u- ne hül- mas
 , Vae- re sü- da, sa (p) Jää vuit, ja ma- ga-

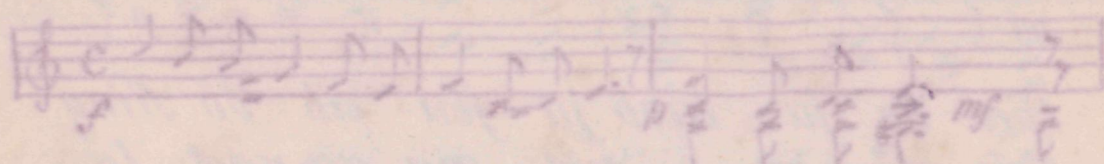
mul- ju- vad.
 hom- se- ni.
 ra- hu- ga!

J. Bergmann.

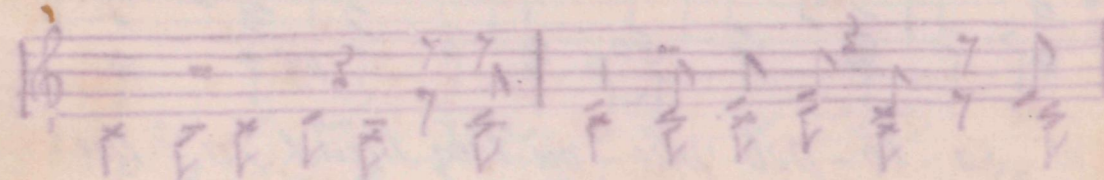
16. Algmises löi...

Tõsiselt.

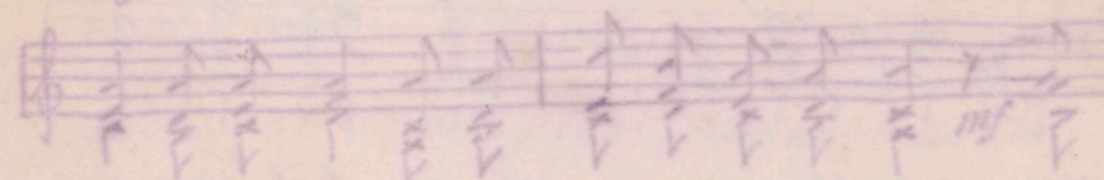
P. Laredei. 1923.

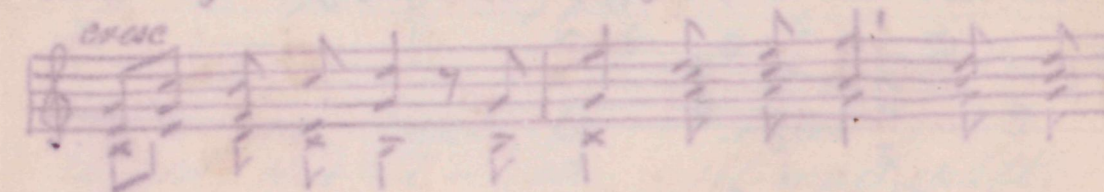
1. Algmises löi Jumal taeva ja maa, taeva ja maa. Ja
 2. Jumal siis näis, et valgus - sai, valgus - sai. ja

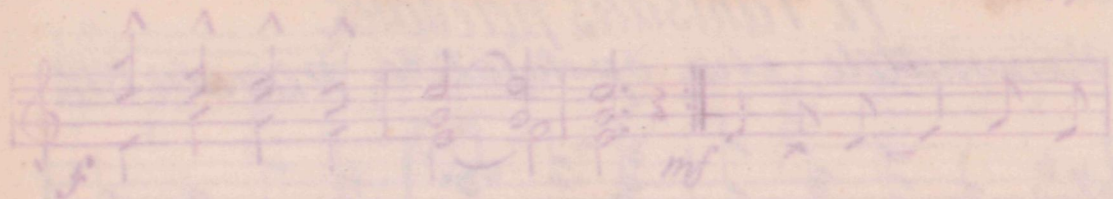
maa o-li tü-ki, ja maa o-li pal-jas, Ja
 ta-ga-nes ve-si, ja tär-kas noor ro-ki, Ja

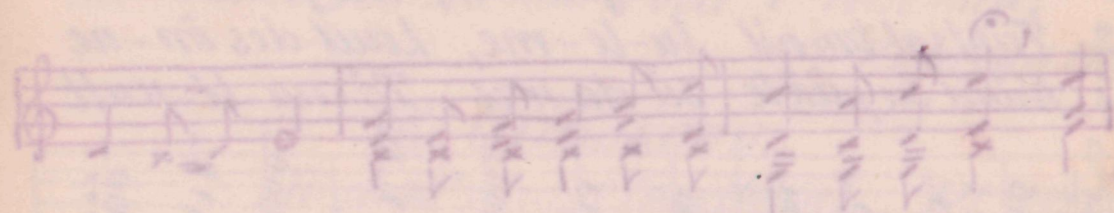
pi-uv-ebus hel-ju-mas sü-ga-ou-se pääl. Ja
 lin-nud ja loomad said si-gi-ne-ma maal. Ja

Ju-ma-la Vain; ja Ju-ma-la Vain o-li
 kõik o-li häär; siis veel üt-les Ta: Teh-ke-in

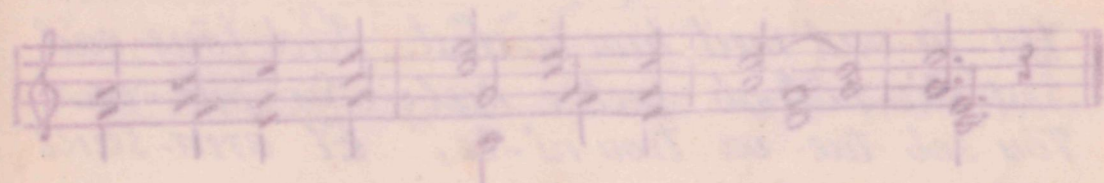
leh-vi-ta-mas vee pääl.
i-ni-me-ne muut-lasi. Nõnda said loomad ja

ro-hud ja puud, Aadam ja Eeva ja rahvaste sood. Kui

suured on Su-te-od Je-hoo-va! Sa

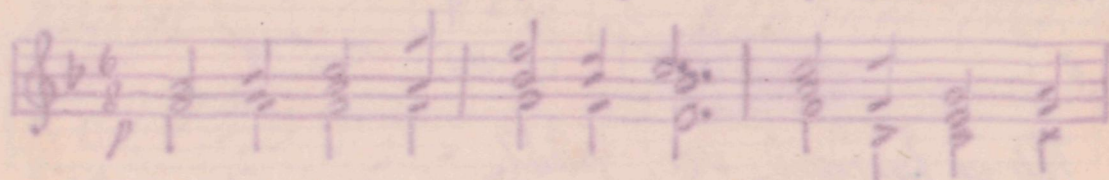

e-led nad nõin tar-gas-ti lei-nud!

Sõnad Püülist.

11. Tähtsaks päevaks.

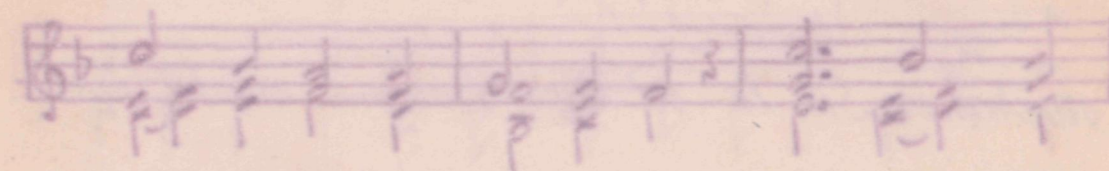
Vanematele ehk õpetajatele. P. Laredo 1919.

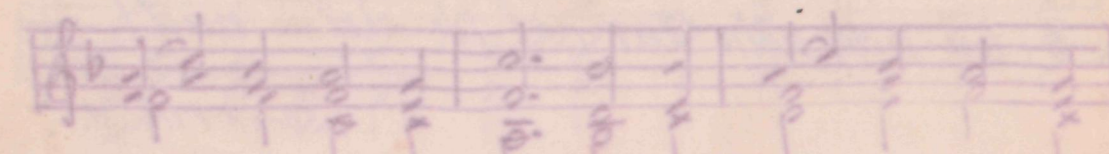
1. Vaik-ne ra-hu hel-juh teel, Hel-juh met-sas
 2. Täht-sal tun-nil lu-le-me, Leut-des õn-ne
 2. Niid Su päie-le sü-da-mes Tä-nu-li-kult

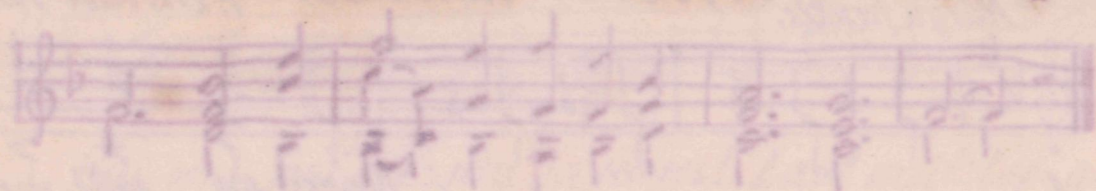
maad ja veel; Vaik-sed soo-vid sü-da-mest
 soo-vi-me; Ju-ha-tab meid lä-nu-meel,
 mõ-tel-des, Pai-sub pat-ve huu-te-le,

Hel-ju-vad meil huu-te-dest. Nad tõus-vad
 Sest siis hüü-ab mei-e neel: Su päe-ved
 Tõu-seb tae-va trou-ri-le, Et arm-saks

lau-lu hää-lel, Mis mei-e rõõ-mu-mee-lel
 kau-a kest-ku, Su ja-lad õn-nes ast-ruu,
 ju-ha-la-jaks Ja e-lus nin-ni-ta-jaks

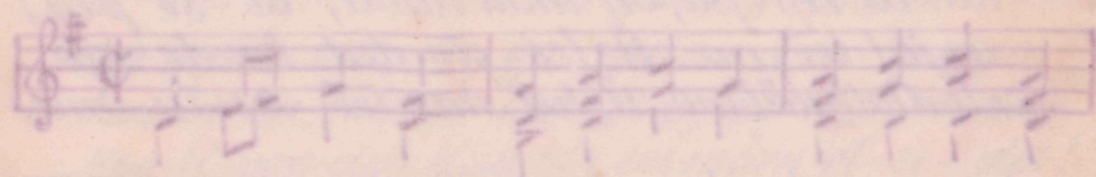

Sull' ar-mas-tu se märkeisniüid saa da-me,
Rõõm ol-gu i-gal ajal Su sett-si-mees.
Sa mu-e sett-si's kau-a ved e-lau-sid.

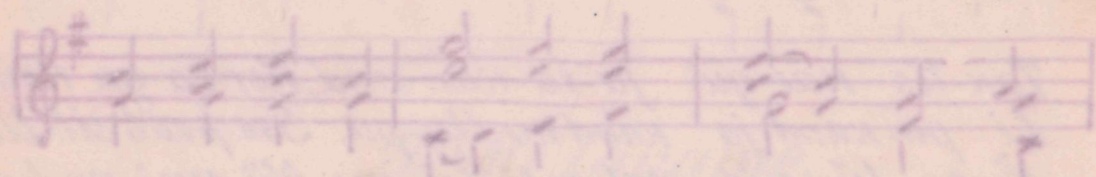
P. Karedei. 1916.

18. Õnnesoov.

„Tä elagu' asemel loovitada. P.L. 1917.

And-ku Su maal pal-ju õn ne, rikka i-ga,

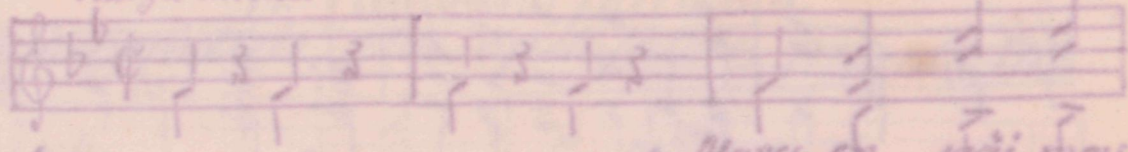
roh-kest röö-mu, -Se da me sü-da-mest

soo-vi-me!

P.L.

22. Käigu laulid. 19. Kooli marss. P. Laredei 1917.

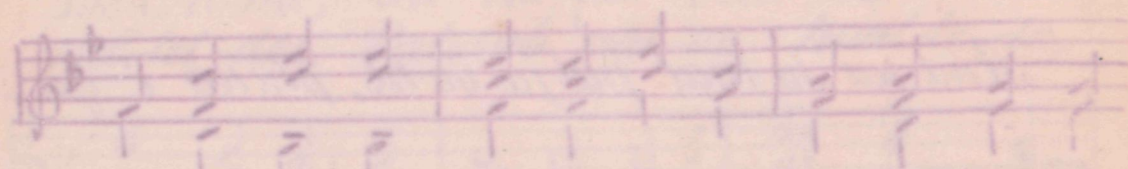

1. }
2. } Üks, kaks, üks, kaks!
3. }
4. }

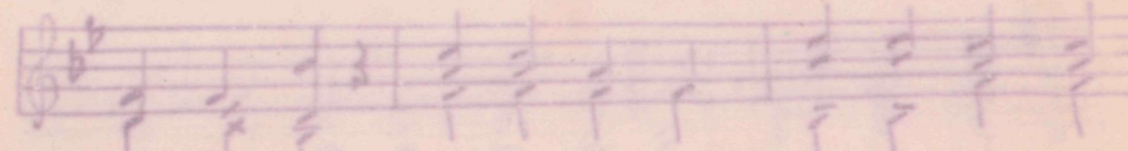
Mars on käi-meis
Ke-ha sir-gelt,
Küll me õi-gel
Mars meid ju-hib

koo-li-ven-nad, Mar-si lau-lu lau-la-me;
kä-ed rip-pu, Sil-mad lah-ti, ot-se pea!
a-jal tee-me ü-les-an-ded hoo-le-ga,
kindlalt käi-me, ü-hel mee-lel as-tu-me,

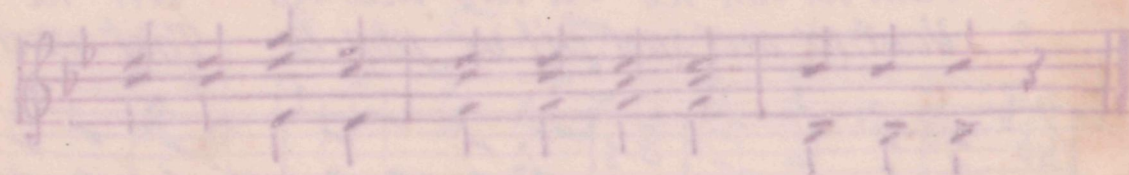
Tak-tis käi-gu ja-la-kann-nad, Kor-ra-ga kõik
Li-ru-kand-ja kand-ku üp-pu, See peab sih-tis
Õ-pe-tü-kid val-mis-ta-me Nü, kui ko-hus,
Õ-pe-tab meid kõi-ke vöi-ma, O-ma jõu-du

as-tu-me! Mü-di-se-gu mu-ru-pin-del,
mei-e reed, Kas va-gu meist kangeid me-hed
kor-ra-ga; A-ga loo-de va-he-a-jal,
us-ku-ma! ü-hel mee-lel, ü-his-tun-del

Kui me käi-me: ühes ja kaues! Laul meil' loo-gu
 Vah-vad, kind-la mee-le-ga, Kes ei lü-gu,
 Mats meil ka-hea nu-ras-tab Ja maid rõõm-sa
 E-lus ra-da rai-u-da, Ol-gu see meil,

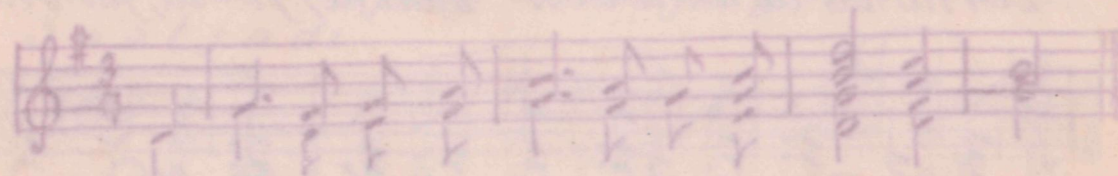

lõ-bu rin-da, Teh-ku käi-ku kind-la-mans!
 na-gu le-hed, I-ga vae-nu-tuu-le-ga.
 lau-lu ka-jal ü-heris ron-giks ü-hen-dab.
 Koo-li-von-dab, Kau-nis ees-märk ot-si-da!

P. Laredei. 1913.

20. Me täname.

P.L. 1898.

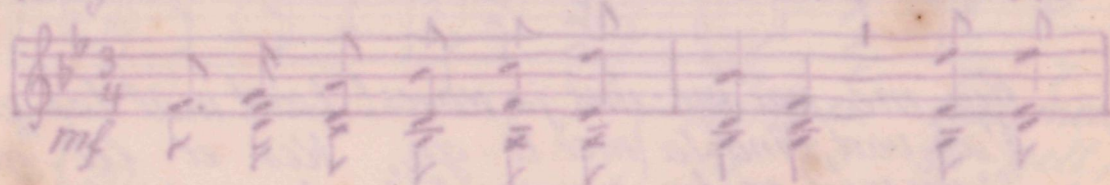

Me tä-na-me, me tä-na-me, me tä-na-me!
 Ta e-la-gu, ta e-la-gu, ta e-la-gu!
 Nad e-la-gu, nad e-la-gu, nad e-la-gu!

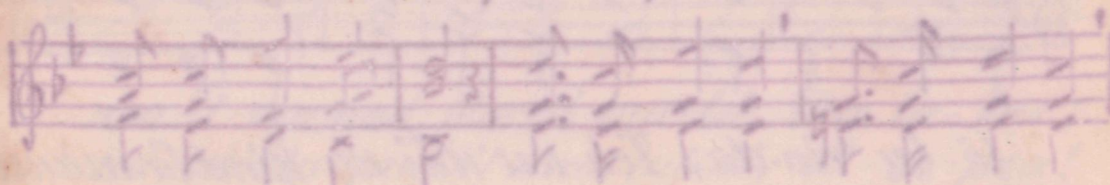
21. Minge üles!

Hoogsalt.

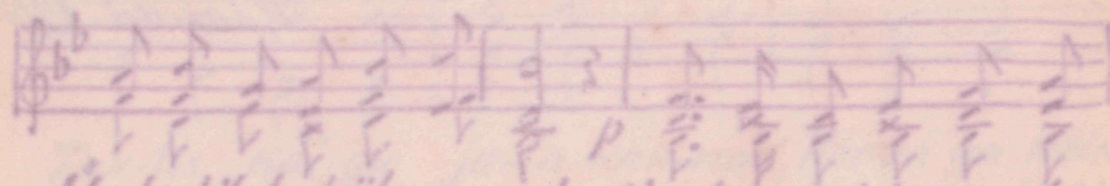
P. Laredoi. 1916.

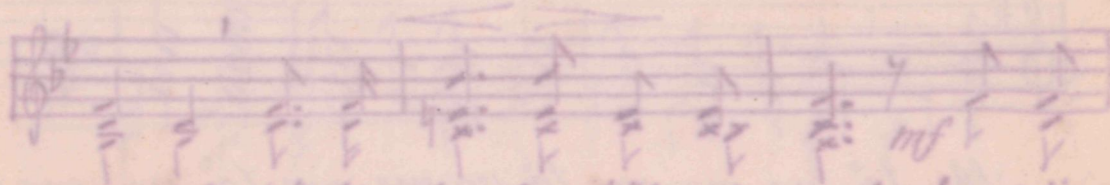
1. Min-ge ü-les mä-ge-del-le Tuu-le
 2. Vaat-ke roh-ke ru-ki-s häi-lib Uhi-ke
 3. Vaat-ke met-saad pil-ve pou-le Tõst-vaad

õr-na õ-hu-le! Vaatke alla e-ru põh-ja
 nur-me nõt-va-del, Jõ-u vi-li töö-tab an-da
 lat-ve teh-ku-ses; hüulge, kuidas kaasis ka-hab

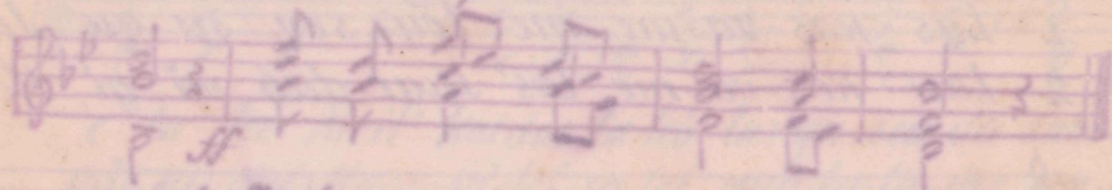
li-le lii-le hülg-vu-se! Vaat-ke, kuidas o-ja
 Roh-ke saami sü-gi-set. Vit-ja-puu-de oks-te
 Leh-ka-va-lus leh-te-des! Vaat-ke, jõ-ed, jär-ved

keer-leb Lii-bi lu-ha läi-ki-va! Ja siis
 ot-sas Hülgvad un-ded i-lu-ga! Ja siis
 läikvad Metsas vir-ven-du-se-ga! Ja siis

hüüd-ke al-la or-gu:
 hüüd-ke ü-le nur-me: } J-lus o-led, i-sa-
 hüüd-ke met-sa poo-ler)

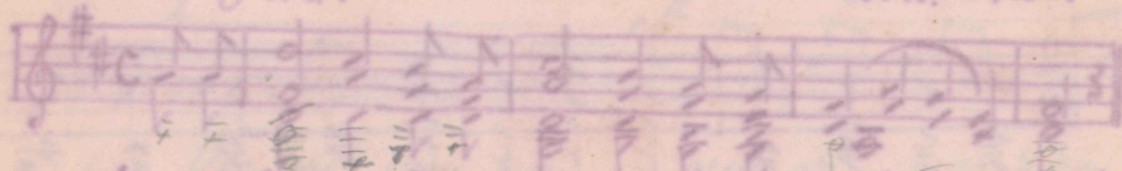
maa! J-lus o-led, i-sa-maa.

Dr. M. Weske.

22. Jumalaga.

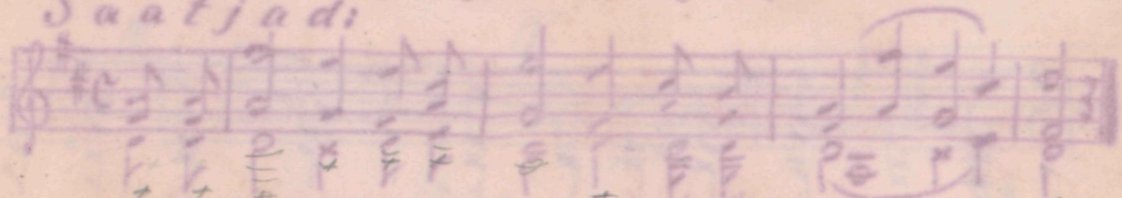
Lahnusjad:

P.l. 1923.

1. Ju-ma-la-ga, ju-ma-la-ga, ju-ma-la-ga!
2. He-ad ae-ga, he-ad ae-ga, he-ad ae-ga!
3. Jää-ge tervens, jää-ge tervens, jää-ge ter-vens!

Saatjad:

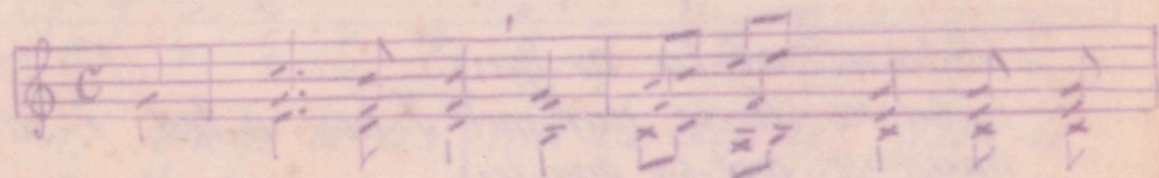

1. Ju-mal-kaa-sa, Jumal-kaa-sa, Jumal-kaa-sa!
2. He-ad rei-si, he-ad rei-si, he-ad rei-si!
3. Pat-ju ün-ne, pat-ju ün-ne, pat-ju ün-ne!

26
23. Noorte laul.

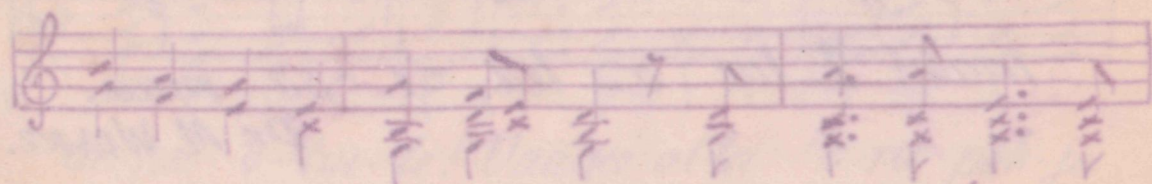
Tulgelt.

P. Larodei, 1920.

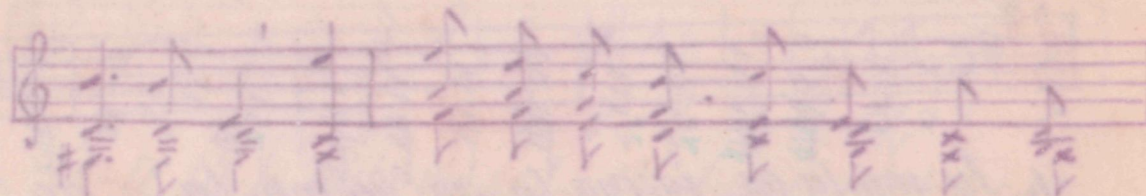

1. Las' kas-va-me, me lõu-sev su-gu Ja

2. Las' kas-va-me, las' suar-dub vä-gi, Kel

oo-ta-me, mit tu-leb tund, Kus nen-de-le, kes
leh-vib eel ju noor-te lipp, Kel si-hins on see

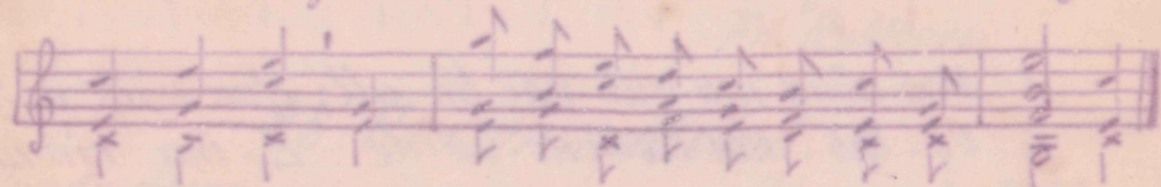
näe-vad und, Kord mü-ri-s-ta-me kõr-vu sõ-ja-
mäe tipp, Kust mui-du lau-ter ku-ju-tu-si

tu-gu. Las' kas-va-me! Las ko-gub ram-mu Me
nä-gi! Siis lõu-se-me, kui ra-he-sa-du, Mis

li-has-tes-se noor-tes-se, Las õ-pe-tab veel
sõu-ab rän-gult tae-va all, Ja tu-le-kir-jal

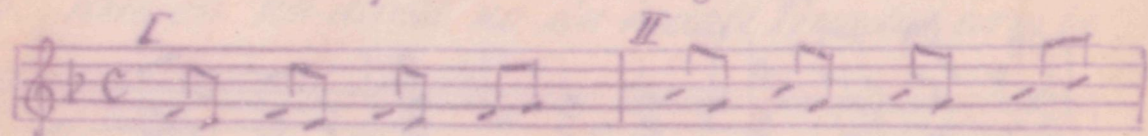
e-lu-tee Meil' kuidas tu-leb tur-gu sea-da sam-mu,
väl-ku-val Maas vi-let-sa-tel' muu-lu-ta-me ka-du.

Gustav Suits.

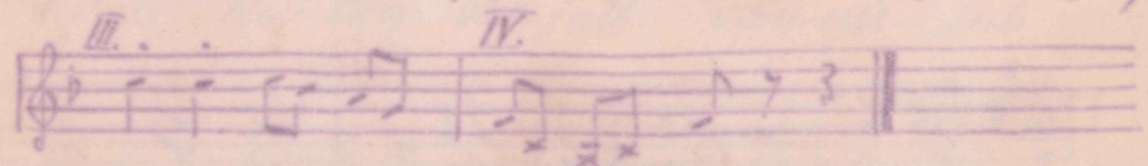
24. Värten.

Nelja hääleline ringlaul

P. h. 1915.

1	Vee-re, vär-ten.	vu-ri-na-ga,
2	Vee-re häs-ti	ker-gelt a-ga,
3	Tu-leb õu-est	tup-pa e-ma,
4	Küll siis ko-he	tun-nob te-ma,

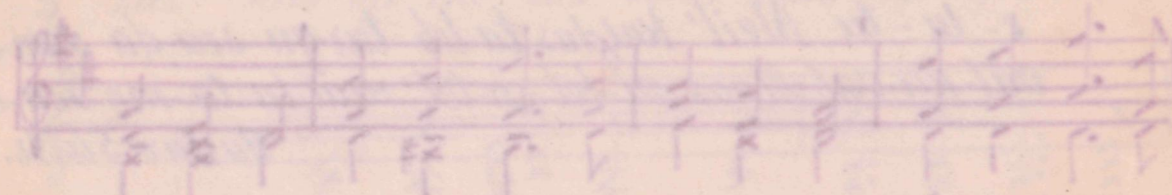

Kel-ra, vook, müüd kü-re-ga,
Hoo-gu sul-le an-nan ma!
Lei-ab vart-na vee-re-mas,
Kel-lest a-bi kas-va-mas.

Jakob Tamm.

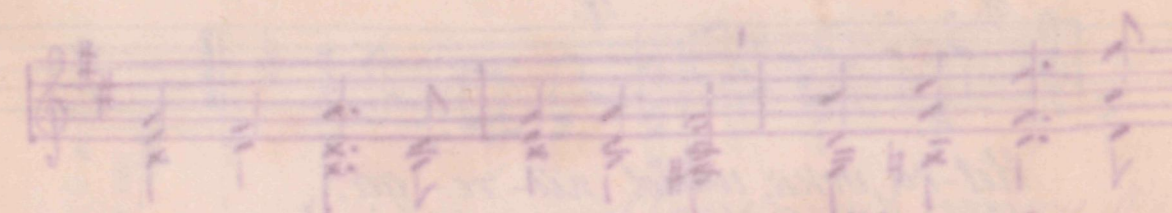
1. Maa nüüd ma-gub vai-ba all; Kuu näib õ-hus
2. Võ-tab nal-lis ke-va-de E-ma rin-nalt

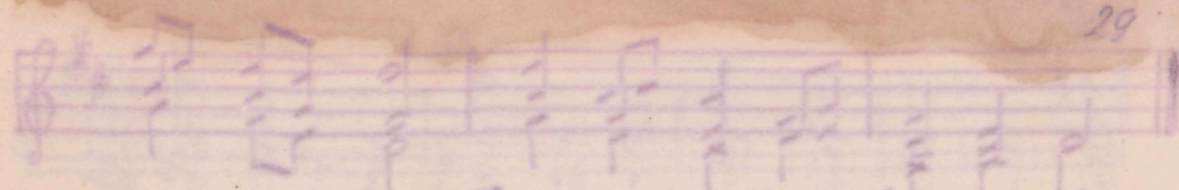
ü-le-val, Rän-dab suel-dse mät-te ga ü-le-ter-ve
vai-bak-se, Saa-vad lai-med lai-ku-ma, H-nest ü-les

il-ma-maa; Näeb ta õu-e i-lust und,
är-ka-ma; Höt-juh õ-hus õil-me-pee,

Puis-lab väl-ja peh-met laud, Et võiks lai-med
Oh, kuis nae-ra lab siis kuu! A-ga sest, mis

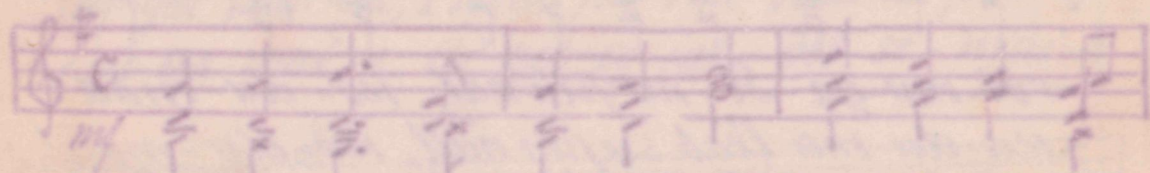

kart-ma-ta E-ma rin-nal hin-ga-ta,
 näi-nud ta, Sõ-na ta ei ju-lus-ta.
 Fr. Kuhlbars.

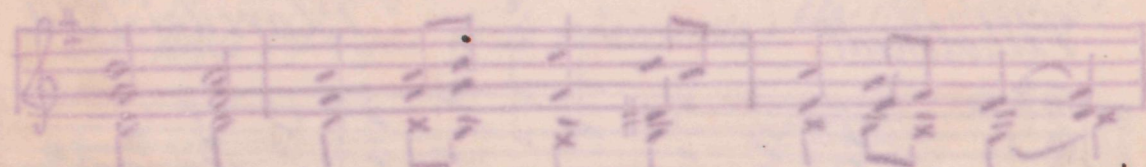
2b. Kuu on kadunud.

Tundmusõge.

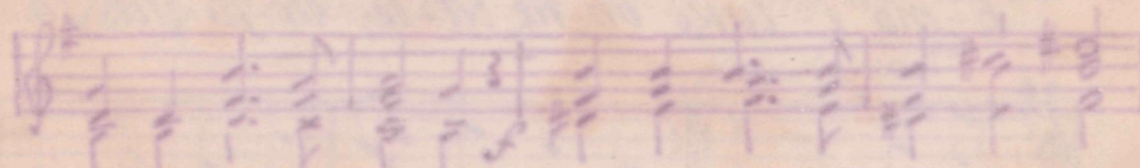
P. Loredei. 1908.

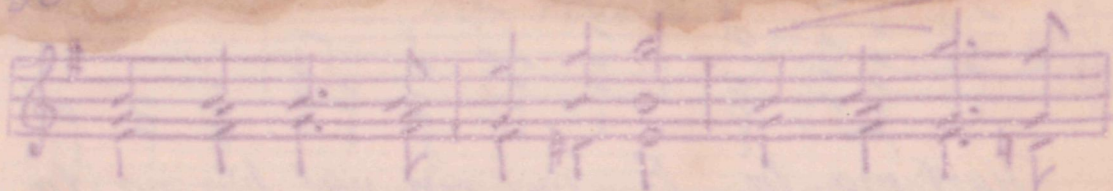
1. Kuu on ka-dunud ko-du-maalt Vi-ha-vaen ju
2. Kuu on ka-dunud ko-du-maalt Va-ra, mü-l-lus
3. Kuu on ka-dunud ko-du-maalt Truudus, arm ja

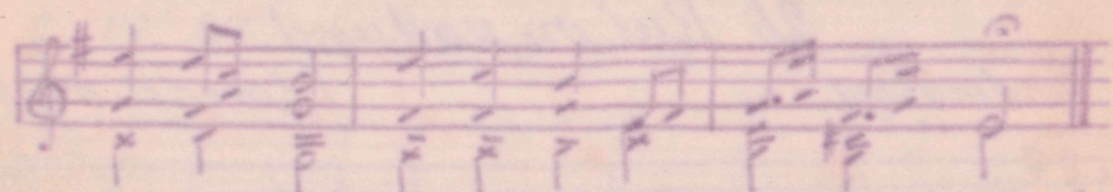
tü-li, Kuu on vii-maks ot-sa saand
 rik-kus, Kuu laad Reh-vus koor-ma-ma
 lö-de, Kuu süin val-jull van-gis-tab

Karblin nür-sa kü-li: Mi-nu kal-lim laa-tu is
 Truudus piid-ma li-vus: Oh süs ta-han pae-vad, vait
 Valskes ven-da, õ-de: Süs on al-gand sur-ma õö,

Peab su a-ures hüüd-ma süs, Ja ma e-law
 Ven-de sell-sis te-ha lööd, Ku-ni keh-vus
 Kus ei mak-sa min-gi töö, Süs ma lah-kun

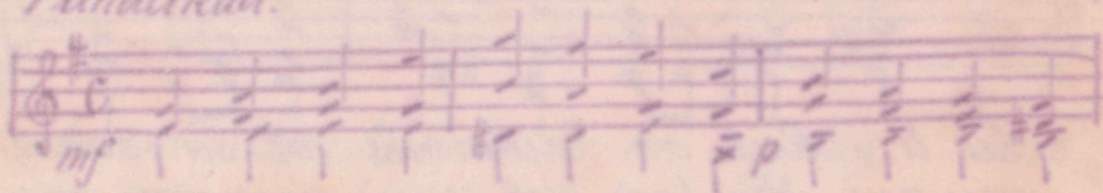
röö-mu-ga Si-nu pin-nal, no-du-maa!
 ka-du-ma Peab su pin-nalt, no-du-maa!
 nu-tu-ga, O-ten hoo-pis no-du-ta!

J. S. Luiga.

27. Istuta, poeg.

T. Laredei. 1914.

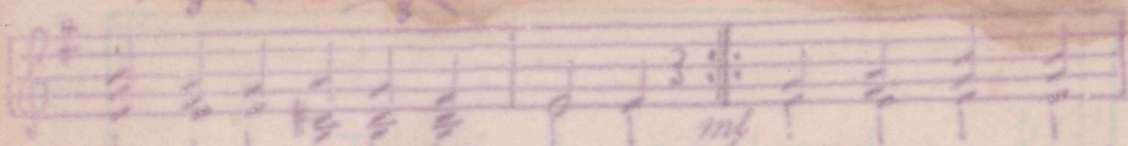
Pühalikult.

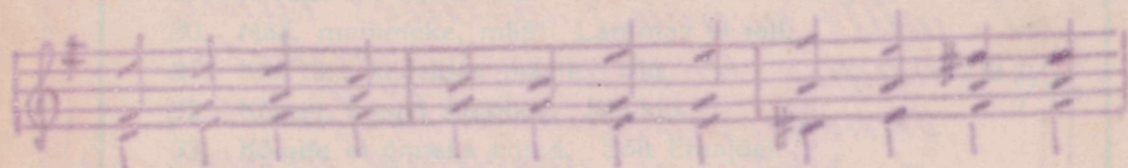
Is-tu-ta, poeg, i-sa i-luks, I-sa i-luks
 E-ma i-luks õn-ne-lil-le, Or-ja-vit-sa

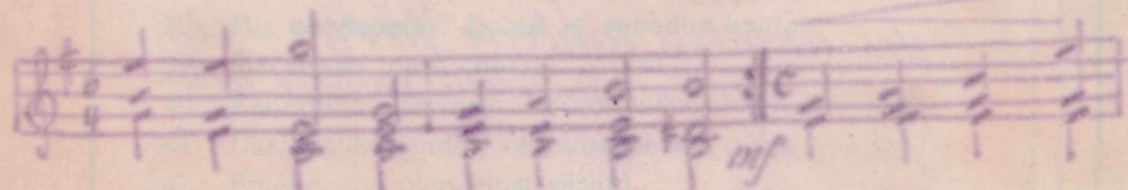
põo-sa-ke-ne, } Vis-la-puu-da ven-na i-luks
 õe-le i-luks. }

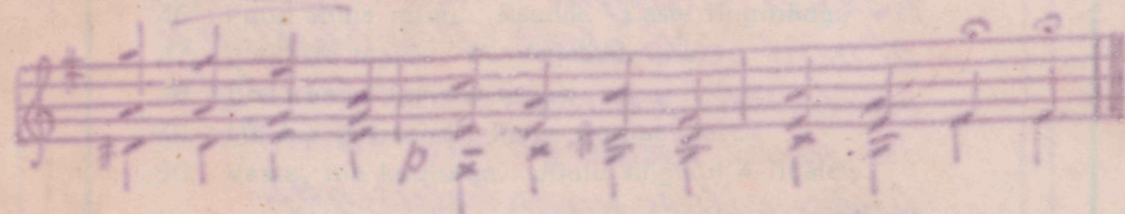
Too-min-gas tut-la-va õu-neres! } Ti-pi lei-med
 Et nad kau-nist

lar-gal rom-bel, Pis-ta juu-red mul-la-põu-e,
 kas-va-mai-e, Oi-gel a-jal õit-se-mai-e

Sib-li hää-ti sü-ga-va-le, } Uli-nu-sain-gi-
 Lä-hers rün-gas-te-le rõõmu-tes,

de-le i-luks, Ma-ga-ja-te mä-les-tu-kses.

"Kalevipojast."

Järepsõna.

Raamat sisaldab laule, mille puudust koolides tunti, nagu: koolimarss, aabits, õnnesoovid, laulud tähtpäevaks, koolihümnus, noortelaul ja muud. Teine väike toob neile lisa.

Tuleh ette, et lapsed koolides aabitsa tähtede järke ei tunne; sees on aabitsalaul aita-jaaks abinõuks.

Suurema hulga muusika koolide jõu kohaselt on laulud kerge kokkuseadega. Kolme häälsed, et neid võtta oleks. Ühe häälega saab neid ka muudugi laulda; ka kahe häälega, kui talitakse (mõne vahuse muudatusega).

Väside ümtrükkimine ja peh-juundamine ehk ümberlegemine autori loate on heetatud.

Häädemeestel, 1923. Peeter Laredei.

Teise vihu sisukord.

28. Oh kui ilus. Kolme hääleline ringlaul.
29. Kevade on kena neiu. Kolme hääleline ringlaul.
30. Mää, memmeke, mää! Lammas ja tall.
31. Kits läks kiideldes mäele. Kits.
32. Kõrgel, kõrgel siniõhus. Klu-klu.
33. Kõigile ei õnneks antud. Sõit Emajõel.
34. Mu kasvupaik, kus kasvasin.
35. Kus on, kus on kurva kodu?
36. Puid pillun küdevasse ahju.
37. Hall on taevas ja must on maa.
38. Mis on kaunim: Loota, et vabadus koidab.
39. Ma seisan tormi mässul. Torm.
40. Kanarbikus kasvasin. Nõmmelill.
41. Üks ingliske lendas kesköösesel aal.
42. Emake, ma olen elust väsi.
43. Terve vald oli kokku aetud. Eesti rahvaviis.
44. Tuba oli tumma, rahvas ramma.
45. Tulge, toimehed, siia.
46. Puud mina raiun. Asunik. Laste ringmäng.
47. Porilaste marss. M. Vegeliuse viis.
48. Ära kaeba, kui sul ilmas.
49. Mu Isa ja Issand. Palve isamaa eest.
50. Vaata, ma kuulutan. Jõulu ringlaul 4 häälele.

Autorilt on saada (Adress Häädemeeste):

P. Laredei. Segakoorid ja naljalaulud.

P. Laredei. Meeskoorid ja naljalaulud.

Kolmanda vihu sisukord.

51. Keermus, kaarmus, Harakale haigus.
52. Küll me, lapsed. Laste ringimäng.
53. Kiuh, käuh, külaonu. Ringmäng.
54. Vabaduse kaunil koidul. Hällilaul 1918.
55. Tikk, takk, tiksub kell. Hääleharjutus.
56. Nüüd astugem välja. Anton Laredei viis.
57. Oli mull rikas ristiisa.
58. Kõige kaunim kohake. (II pooles viis 3. häälel).
59. Roiu, roiu, roti pulmad!
60. Hiirel oli elu vaga.
61. Karjapõlv, kuis paistad sina.
62. Miks sa ohkad, õiekene?
63. Jgav liiv ja tühi väli. Nõmm.
64. Looda, süda, looda jälle. Ise astu?
65. Eesti vabariigi rahvad. Vene viis.
66. Kui majalised käime. Sõprus.
67. Päike sõuab, õhtu jõuab. Ülemjärv.
68. Kui ärkab kevade. Hoia Häädemeeste randa.
69. Issand, kes armul. Langend sõdurite mälestus.
70. Sind, vägev Jumal kiidame. Kiituse laul.
71. Kiitke lauldes, taeva väed. P. salm 148.
72. Suvi kadus. Kevadine ilu. (Nelja häälele).
73. Üksinda, üksinda! (Nelja häälele).
74. Suvine öö, vaikne öö! (Nelja häälele).

Iga vihu hind 40 marka.

Saada Pärnus, „Liidu“ ja „Küng'i“ raamatukauplustes.